

Fylkesmennene

Kontaktperson:

Vår dato: 17.12.2015

Vår referanse: 15/1

Rundskriv erstatter:

Kommentarer til forskrift om reisetilskudd ved veterinærers syke- og inseminasjonsbesøk

I dette rundskrivet gir vi utfyllende kommentarer til forskrift om reisetilskudd ved veterinærers syke- og inseminasjonsbesøk og orienterer om saksbehandling av tilskuddssøknader etter forskriften. Dette rundskrivet erstatter rundskriv 2015-24 Kommentarer til forskrift om tilskudd til veterinærreiser.

Det er gjort få større endringer i rundskrivet i forhold til tidligere. Men vi ber dere legge merke til at Landbruksdirektoratet ønsker en mer risikobasert tilnærming til etterprøving av søknadsdata enn tidligere. I tillegg er kravet om underskrift fra rekvirent i søknadsskjemaet fjernet for reiser gjennomført i 2016.

§ 1 Formål

I forskriften § 1 heter det:

Formålet med reisetilskuddet er å bidra til å utjevne forskjeller i husdyrproduzentenes veterinærkostnader ved kunstig inseminasjon og sykdom på husdyr.

Formålet søkes oppnådd ved at veterinærforetakene reduserer husdyrproduzentenes faktura tilsvarende det veterinærforetakene mottar i tilskudd. Forskriften regulerer imidlertid ikke hva veterinærforetakene kan fakturere husdyrproduzentene.

§ 2 Grunnvilkår

For å kunne motta tilskudd etter forskriften, må visse grunnvilkår være oppfylt. Disse fremgår av forskriften § 2, der det heter:

Reisetilskudd kan gis til foretak registrert i enhetsregisteret som tilbyder av veterinærtjenester

Tilskudd kan gis ved nødvendig reise i forbindelse med kunstig inseminasjon og/eller sykdom på husdyr.

Reisetilskudd etter denne forskriften gis ikke til reise:

- a) i henhold til lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) og bestemmelser gitt i medhold av denne lov,*
- b) i henhold til lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd og bestemmelser gitt i medhold av denne lov.*

Det er kun foretak registrert i enhetsregisteret som tilbyder av veterinærtjenester som er berettiget tilskudd. I enhetsregisteret er disse veterinærforetakene registrert med næringskode 75.000.

Det er kun nødvendige reiser i forbindelse med kunstig inseminasjon og/eller sykdom på husdyr som er tilskuddsberettiget. Veterinærreiser med andre formål enn inseminasjon og/eller sykdomsbehandling er ikke tilskuddsberettiget. Husdyr er i § 3 definert som dyr som berettiger foretak avløsertilskudd. Det er gitt en nærmere beskrivelse av dette under omtalen av § 3.

§ 3 Definisjoner

I forskriften § 3 heter det:

I denne forskriften forstås med

- 1) husdyr: dyr som berettiger foretak avløsertilskudd*
- 2) eget fremkomstmiddel: bil, båt, scooter eller motorsykkel som veterinæren disponerer.*
- 3) leid skyss: bil, båt, scooter eller motorsykkel som veterinæren ikke fører selv.*
- 4) rutegående fremkomstmiddel: båt, tog, buss som går i rute.*

Husdyr er definert som dyr som berettiger foretak avløsertilskudd. Per nå berettiger følgende dyr foretak avløsertilskudd:

1. Melkeku
2. Ammekyr
3. Andre storfe
4. Sau, lam, geit og kje
5. Avlsgriser
6. Slaktegriser
7. Verpehøner og avlsdyr av ender, kalkuner og gjess
8. Hester
9. Avlskaniner
10. Gjess/kalkuner/ender/livkyllinger/livkalkuner
11. Slaktekyllinger
12. Revetisper
13. Minktisper
14. Hjort
15. Lama

16. Alpakka

Det er kun dyr på listen over som kan gi grunnlag for tilskudd etter denne forskriften. I definisjonen ligger det en reservasjon mot at hobbydyr kan gi grunnlag for tilskudd. Dette fordi hobbydyr ikke berettiger foretak avløsertilskudd. For at et dyr skal berettige et foretak avløsertilskudd må dyret disponeres av foretak som driver vanlig jordbruksproduksjon for det aktuelle dyreslaget. Dersom foretaket mottar produksjon- og/eller avløsertilskudd for vedkommende dyreslag, kan det legges til grunn at foretaket driver vanlig jordbruksproduksjon. For mer informasjon om hva som ligger i begrepet vanlig jordbruksproduksjon, se rundskriv 2014-29 Kommentarer til reglene om produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket.

Definisjonene av eget fremkomstmiddel, leid skyss og rutegående transportmiddel definerer hvilke typer fremkomstmiddel man kan benytte for å få tilskudd. Det er altså kun reise med bil, båt, scooter (vanlig scooter og snøscooter) og motorsykkel som berettiger tilskudd ved bruk av eget fremkomstmiddel eller leid skyss. Ved bruk av rutegående transportmiddel er det båt, tog og buss som berettiger tilskudd. Andre fremkomstmidler enn de som er nevnt i definisjonene, berettiger ikke tilskudd.

§ 4 Reisetilskudd

I forskriften heter det:

Reisetilskudd kan gis ved bruk av eget fremkomstmiddel, leid skyss og rutegående fremkomstmiddel.

Ved bruk av eget fremkomstmiddel kan det gis tilskudd for reiste kilometer og utlegg i tilknytning til reisen.

Ved bruk av leid skyss og ved bruk av rutegående fremkomstmiddel kan det gis tilskudd for utlegg i tilknytning til reisen og for den tiden veterinæren er på reise med leid skyss eller rutegående fremkomstmiddel.

Reiseutgiftene må være nødvendige og utlegg skal dokumenteres i den grad det er mulig. Det gis ikke tilskudd til utlegg til overnatting og forpleining.

Denne bestemmelsen regulerer hvordan reisene godtgjøres. Det er type fremkomstmiddel som avgjør hvordan reisene skal godtgjøres. Ved bruk av eget fremkomstmiddel gis det tilskudd for reiste kilometer og utlegg i tilknytning til reisen. Ved bruk av leid skyss eller rutegående transportmiddel dekkes også utleggene, men til forskjell fra med eget fremkomstmiddel gis det her tilskudd for den tiden veterinæren er på reise.

Alle utlegg skal som hovedregel dokumenteres med kvittering. Dette gjelder for eksempel utgifter til taxi, ferge, tunnel- og bomplasseringer. Ved bruk av leid skyssbåt er det nødvendig å dokumentere både antall kjørte km og total utleggsum.

§ 5 Beregning av reisetilskudd

I forskriften heter det:

Reisetilskudd beregnes etter de satser som er fastsatt i jordbruksavtalen, begrenset til maksimalt beløp per rekvirentbesøk og/eller per km ved bruk av leid skyssbåt. Som

utgangspunkt og endepunkt regnes veterinærens faste kontorsted. Tilskudd til dekning av utlegg fakturert av rekvirent, kan ikke overstige satsen per km for reise med eget fremkomstmiddel.

Så langt reisen ikke er foretatt som ledd i den veterinære vaktjenesten, skal avstanden fra nærmeste veterinærforetak legges til grunn ved beregning av tilskudd.

Beregningen skal ta utgangspunkt i at reisen skal foretas på den hurtigste og rimeligste måten, så langt det er forenlig med utførelsen av oppdraget

Reisetilskudd beregnes for rekvirentbesøk oppgitt i søknadsskjema. Det skal gjøres fradrag for tilskudd tilsvarende 40 km reise med egen bil per omsøkte rekvirentbesøk.

I første ledd fremkommer det at reisetilskuddet beregnes etter de satser som er fastsatt i jordbruksavtalen. Satsene som blir fastsatt i jordbruksavtalen er sats per km ved bruk av eget fremkomstmiddel, sats per time ved bruk av leid skyss eller rutegående fremkomstmiddel, tilskuddstak per km ved bruk av leid skyssbåt og tilskuddstak per rekvirentbesøk. Tilskuddstaket per besøk blir først fastsatt i jordbruksoppjøret i 2016. Størrelse på tilskuddstaket og tidspunkt for iverksettelse vil fremgå av jordbruksavtalen. Satsene for 2016 er som følger:

Fremkomstmiddel/tilskuddstak	Kronesats
Eget fremkomstmiddel	9,70 kr per km
Leid skyss	300 kr per time
Rutegående fremkomstmiddel	300 kr per time
Tilskuddstak per km ved leid skyssbåt	100 kr

Det kan utbetales tilskudd opp til tilskuddstaket. Det betyr at det kan gis tilskudd til reiser som overstiger tilskuddstaket, men at det maksimalt kan gis 100 kroner per km ved leid skyssbåt. Merk at tilskuddstaket per km ved bruk av leid skyssbåt kun gjelder den spesifiserte km-prisen på skyssbåtforetakets faktura. Eventuelle andre kostnader som for eksempel oppstarts- eller ventetidskostnad dekkes i sin helhet.

I andre ledd heter det at så langt reisen ikke er foretatt som ledd i den veterinære vaktjenesten, skal avstanden fra nærmeste veterinærforetak legges til grunn ved beregning av tilskudd. Dette betyr at det i utgangspunktet alltid er antall kilometer eller reisetid fra nærmeste veterinær til rekvirent som danner grunnlaget for fylkesmannens beregning av tilskuddet. Dette gjelder også for utlegg. Det vil si at det i utgangspunktet kun er utlegg på reise fra nærmeste veterinær til rekvirent som dekkes av ordningen. Det er ikke et krav om at nærmeste veterinær må benyttes, men det er avstanden fra nærmeste veterinærforetak som skal legges til grunn ved beregning av tilskuddet (med unntak av reiser i vaktjeneste). Fylkesmennene må derfor ha en oversikt over hvor de ulike veterinærkontorene er lokalisert. Det kan imidlertid gis dispensasjon fra denne regelen jf. § 7. Det er gitt en nærmere beskrivelse av når det bør gis dispensasjon fra denne regelen i omtalen av § 7.

I tredje ledd fremkommer det at beregningen skal ta utgangspunkt i at reisen skal foretas på den hurtigste og rimeligste måten, så langt det er forenlig med utførelsen av oppdraget. I de aller fleste tilfeller vil hurtigste og rimeligste reisemåte være korteste reisevei fra veterinærkontor til rekvirent og mellom rekvirenter. Det betyr at tilskuddet som hovedregel skal beregnes ut fra korteste reisevei mellom veterinærforetak og mellom rekvirenter. Det kan imidlertid tenkes at korteste reisevei ikke er rimeligste reisevei. I slike tilfeller skal som hovedregel tilskuddet beregnes ut fra hva som er rimeligst, så fremt ikke en slik reisevei ville ha vært uforenlig med oppdraget eller vil påføre veterinæren

uforholdsmessig lang reisevei. Fylkesmannen avgjør hva som er den hurtigste og rimeligste vei i det enkelte tilfelle.

I fjerde ledd heter det at reisetilskuddet beregnes for rekvirentbesøk oppgitt i søknadsskjema, og at det skal gjøres fradrag for tilskudd tilsvarende 40 km reise med egen bil per omsøkte besøk. Vi vil nedenfor gi noen eksempler på hvordan tilskuddet skal beregnes, og hvordan reisen skal føres i søknadsskjemaet:

Eksempel 1:

Veterinær Mads Madsen skal på et sykebesøk til sauebonde Knut Knudsen. Det er 45 km fra veterinærkontoret til gårdsbruket. Veterinæren bruker egen bil hele veien. Reisen skal beregnes og føres i søknadsskjema på følgende måte:

Nr.	Fra	Til	Tur/ Retur	Egen transport (km)	Utlegg (kr)	Leid skyss (min)	Fradrag (kr)
1	Veterinær Mads Madsen	Sauebonde Knut Knudsen	x	90 km	0	0	388 kr
Sum overføres				90 km	0	0	388 kr

Eksempel 2

Veterinær Mads Madsen skal på et sykebesøk til sauebonde Knut Knudsen og et inseminasjonsbesøk til storfebonde Lars Larsen. Veterinær Mads Madsen reiser først til Knut Knudsen og deretter direkte til storfebonde Lars Larsen. Fra sauebonde Knut Knudsen til storfebonde Lars Larsen er det nødvendig å bruke ferge. Reisen skal beregnes og føres i søknadsskjema på følgende måte:

Nr.	Fra	Til	Tur/ Retur	Egen transport (km)	Utlegg (kr)	Leid skyss (min)	Fradrag (kr)
1	Veterinær Mads Madsen	Sauebonde Knut Knudsen		45 km	0	0	388 kr
1	Sauebonde Knut Knudsen	Storfebonde Lars Larsen		30 km	70 kr	30 min	388 kr
1	Storfebonde Lars Larsen	Veterinær Mads Madsen		75 km	70 kr	30 min	0
Sum overføres				150 km	140 kr	60 min	776 kr

Eksempel 3:

Veterinær Mads Larsen skal på to sykebesøk på formiddagen. Ett til sauebonde Knut Knudsen og så direkte på et besøk til storfebonde Lars Larsen. Senere på kvelden skal veterinær Mads Madsen være en del av den kommunale vaktordningen, og blir kalt ut på et hasteoppdrag til storfebonde Lars Larsen. Reisen skal beregnes og føres i søknadsskjema på følgende måte:

Nr.	Fra	Til	Tur/ Retur	Egen transport (km)	Utlegg (kr)	Leid skyss (min)	Fradrag (kr)
1	Veterinær Mads Madsen	Sauebonde Knut Knudsen		45 km	0	0	388 kr
1	Sauebonde Knut Knudsen	Storfebonde Lars Larsen		30 km	70 kr	30 min	388 kr

1	Storfebonde Lars Larsen	Veterinær Mads Madsen		75 km	70 kr	30 min	0
2	Veterinær Mads Madsen	Storfebonde Lars Larsen	X	150 km	140 kr	60 min	388 kr
Sum overføres				300 km	280 kr	120 min	1164 kr

§ 6 Søknad og utbetaling

I forskriften heter det:

Ved søknad om reisetilskudd skal det benyttes søknadsskjema og bilagskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

Søknadsfristen er 30 dager etter utløpet av hvert kvartal.

Landbruksdirektoratet forestår utbetalingen. Beløp mindre enn kr 500,- pr. kvartal blir ikke utbetalt.

Ved søknad om reisetilskudd skal det benyttes søknadsskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet. For reiser utført i 2016 er det ikke lenger krav om at rekvirent må skrive under på søknadsskjemaet. Søknadsskjemaet er justert noe som følge av dette. Se egen søknadsskjemaveileder for mer informasjon om hvordan søknadsskjemaet skal fylles ut.

Søknadsfristen er 30 dager etter utløpet av hvert kvartal. Fylkesmannen skal i utgangspunktet og som hovedregel, avvise søknader som er sendt inn etter denne fristen. Forskriften åpner imidlertid i § 7 andre ledd for at fylkesmannen kan dispensere fra denne regelen i særlige tilfeller. Det er redegjort for hva som er å betrakte som særlige tilfeller i omtalen av § 7 nedenfor. En søknad som sendes inn etter søknadsfristen skal altså avvises og ikke realitetsbehandles, dersom det ikke er grunnlag for å gi dispensasjon fra søknadsfristen.

Det blir ikke utbetalt mindre beløp enn 500 kroner per kvartal. Det er ikke anledning til å spare opp beløp over flere kvartal for å komme over minstebeløpet.

§ 7 Vedtak, dispensasjon og klage

I forskriften heter det:

Vedtaket etter denne forskriften fattes av Fylkesmannen.

Fylkesmannen kan dispensere fra reglene i § 5 andre ledd, og i særlige tilfeller fra § 6 andre ledd.

Vedtaket fattet av Fylkesmannen kan påklages til Landbruksdirektoratet.

I § 5 andre ledd heter det at så langt reisen ikke er foretatt som ledd i den veterinære vaktjenesten, skal avstanden fra nærmeste veterinærforetak legges til grunn ved beregning av tilskudd. Fylkesmannen kan dispensere fra denne regelen. Det er ikke krav om særlig tilfelle for å gi dispensasjon, men fylkesmannen må foreta en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. Begrunnelsen for at regelen er slik utformet er at fylkesmannen dersom søker ikke godtgjør noe annet, skal legge til grunn at nærmeste veterinær kunne påtatt seg oppdraget og at man bare får reisetilskudd fra dennes kontorsted. Som hovedregel skal det ikke gis dispensasjon hvis det er rekvirent som «er skyld» i at en annen veterinær enn den nærmeste veterinæren blir tilkalt. Dette gjelder f.eks. hvis

rekvirent ønsker å benytte seg av annen veterinær enn den nærmeste veterinæren. Dersom rekvirent ikke har skyld i at en annen veterinær enn den nærmeste veterinæren må benyttes, kan det imidlertid vurderes å gi dispensasjon fra denne regelen.

I § 6 andre ledd heter det at søknadsfristen er 30 dager etter utløpet av hvert kvartal. Søknader sendt inn etter denne fristen skal avvises, så fremt det ikke foreligger særlige grunner til å gi dispensasjon fra denne regelen. Det er søkers eget ansvar å sørge for at søknaden blir levert i rett tid. Dokumentasjon kan imidlertid ettersendes etter søknadsfristen så lenge søknaden er sendt inn til rett tid.

Det kreves at veterinærforetak, som selvstendige næringsdrivende, setter seg inn i de fristene som gjelder for søknaden. Ved behandling av en dispensasjonssøknad skal det foretas en konkret og skjønnsmessig helhetsvurdering av om det foreligger et særlig tilfelle som tilsier at dispensasjon skal innvilges. Ordlyden tilsier at det er en høy terskel for å gi dispensasjon, og det er ment som en sikkerhetsventil i de tilfellene en står ovenfor svært urimelige resultater. Det skal i utgangspunktet ikke gis dispensasjon fra søknadsfristen dersom søker ikke har gjort tilstrekkelig selv for å sikre at søknaden ble levert i tide. Det bør for eksempel ikke gis dispensasjon dersom søker har forlagt eller glemt søknaden, reist på ferie eller av andre egenforskyldte grunner ikke har hatt mulighet til å søke innen fristen.

Det kan imidlertid vurderes å gi dispensasjon dersom søker ikke er i stand til å ivareta sine interesser på grunn av ulykker, alvorlig sykdom, sykehusopphold og andre lignende hendelser utenfor søkerens kontroll i perioden rundt søknadsfristen. At en avvisning får økonomiske konsekvenser for veterinæren kan også til en viss grad vektlegges i vurderingen, men er i seg selv nødvendigvis ikke avgjørende. Lengden på fristoversittelsen kan også vurderes i en samlet vurdering, men bør i seg selv ikke vektlegges i for stor grad.

Fylkesmannen skal etterspørre dokumentasjon hvor dette ikke er sendt med og vil kunne få innvirkning på vedtaket, slik at utredningsplikten i forvaltningsloven etterleveres. Fylkesmannen kan sette en individuell frist for ettersending av slik dokumentasjon, slik at fylkesmannen har et beslutningsgrunnlag for vedtak.

§ 8 Opplysningsplikt og kontroll

I forskriften heter det:

Veterinærforetak som søker om tilskudd, plikter å gi de opplysninger og levere de dokumenter som er nødvendige for at fylkesmannen eller Landbruksdirektoratet skal kunne forvalte ordningen og kontrollere tidligere søknadsomganger.

Etter første ledd plikter alle søkere av tilskudd å gi de opplysninger som fylkesmannen og Landbruksdirektoratet finner nødvendig i forbindelse med forvaltning av ordningen. I nødvendighetskriteriet ligger det at opplysningsplikten ikke er ubegrenset og at bare relevante opplysninger kan kreves. Typisk vil dette dreie seg om grunnlagsmateriale for å kunne fatte vedtak om tilskudd, samt dokumentasjon som muliggjør en effektiv kontroll av om tilskuddsutbetalingen er i overensstemmelse med forskriften.

§ 9 Avkorting

I forskriften heter det:

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av reisetilskudd, skal det vurderes om hele eller deler av tilskuddet skal avkortes.

Bestemmelsen regulerer avkorting av tilskudd ved feilopplysninger. Avkortning innebærer at man foretar en reduksjon i tilskuddet foretaket i utgangspunktet hadde rett på. En retting av søknaden i samsvar med de faktiske forhold er ikke en avkortning. En eventuell avkorting kommer i tillegg til oppretting av de uriktige opplysningene i søknaden. Avkorting forutsetter at søker uaktsomt eller forsettlig har gitt feilopplysninger, og at det er de uriktige opplysningene som medfører eller kunne ha medført en urettmessig utbetaling av tilskudd.

Dersom Fylkesmannen finner at det er gitt feil opplysninger i søknad, må Fylkesmannen først avgjøre om dette er gjort uaktsomt eller forsettlig. Det er kun ved uaktsomhet eller forsett at avkortning skal vurderes. Er det sannsynliggjort at søker var i aktsom god tro om de innleverte opplysninger, vil det ikke være aktuelt med en avkorting. Dersom Fylkesmannen finner at feilopplysningene er gitt uaktsomt eller forsettlig, skal det vurderes å avkorte hele eller deler av tilskuddet. Det er ingen faste satser for hvor stort et eventuelt avkortingsbeløp skal være. Som en retningslinje for beregning av avkortingsbeløpet oppstilles følgende utgangspunkt:

- Der en feilopplysning er gitt **simpel uaktsomt**, dvs. at søker *burde* ha forstått at opplysningen han ga kunne føre til at han fikk urettmessig utbetaling, kan det legges til grunn en standardisert avkortningsnorm. I det faktisk berettigede tilskudd kan det trekkes det fra et beløp tilsvarende den merutbetaling feilopplysningen i søknaden ville medført.
- Der en feilopplysning er gitt **grovt uaktsomt** eller **forsettlig** ligger avkortningsnormen fra 40 – 100 %. At en feilopplysning er inngitt **grovt uaktsomt** innebærer at søker har opptrådt særlig klanderverdig og *måtte* vite at opplysningen var feil. At en feilopplysning er inngitt **forsettlig** innebærer at søker med viten og vilje har oppgitt feil opplysning for å oppnå en større tilskuddsutbetaling.

Det fremgår av § 9 at avkorting *skal vurderes* ved uaktsomhet eller forsett. Med dette menes det at Fylkesmannen alltid skal vurdere om det skal foretas en avkorting av tilskuddet dersom det er gitt feilopplysninger. Risikoen for avkorting skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknad. I denne sammenheng bør derfor avkorting etter § 9 benyttes i tilfeller hvor søker kan *bebreides* for feilopplysningene. Det må foretas en konkret skjønnsmessig helhetsvurdering i hvert enkelt tilfelle, og en eventuell avkorting må tilpasses skyldgraden. Maksimal reaksjon vil være å avkorte hele tilskuddet.

Dersom søker har oppført reell reiserute, men dette viser seg å ikke være hurtigste og rimeligste reisemåte, skal det som hovedregel ikke foretas en avkorting. I de fleste tilfeller vil søker ha vært i aktsom god tro om de innleverte søknadsopplysningene.

§ 10 Tilbakekreving og renter

I forskriften § 10 første ledd heter det:

Dersom foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget, kan dette kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger. Tilsvarende gjelder for differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 9.

Bestemmelsen regulerer tilbakebetaling der utbetaling har skjedd i strid med vilkårene. Hovedregelen vil være at tilbakebetaling skal kreves dersom feilutbetaling har skjedd, men regelen er en «kan»-bestemmelse» hvor det må vurderes om krav om tilbakebetaling skal fremmes og hvor mye som skal kreves tilbake. I enkelte tilfeller kan det være rimelig at slikt krav ikke fremmes. Dette gjelder tilfeller hvor søker har vært i aktsom god tro om feilutbetalingen. Dersom søker forstod eller burde ha forstått at utbetalingen ikke var korrekt, skal tilbakebetalingskrav som hovedregel fremmes.

I forskriften § 10 andre ledd heter det:

Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet. Ved forsinket betaling etter påkrav påløper renter tilsvarende enhver tid gjeldende rentesats fastsatt med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven).

Bakgrunnen for denne regelen er at man ønsker å gjøre det lite attraktivt å ta sjansen på å beholde et uberettiget beløp inntil det eventuelt blir krevd tilbake. Regelen søker også å forhindre at feilutbetalinger skjer, fordi risikoen for å bli ilagt renter skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknad om tilskudd.

Grov uaktsomhet foreligger dersom foretaket har opptrådt særdeles klanderverdig og sterkt kan bebreides for at feilutbetaling skjedde. Forsett foreligger der foretaket har forårsaket den feilaktige utbetalingen med hensikt.

Saksbehandlingsrutiner

Landbruksdirektoratet vil nedenfor gi enkelte føringer for Fylkesmannens saksbehandling.

a. Merverdiavgift

Registrerte næringsdrivende kan fradragføre inngående merverdiavgift i sitt oppgjør med avgiftsmyndighetene. Det betyr at veterinærforetakene kan fradragføre merverdiavgiften på eventuelle utlegg de har på sine syke- og inseminasjonsbesøk. Tilskudd til veterinære reiser skal ikke gis til å dekke merverdiavgift på kjøp av tjenester som veterinærforetakene senere kan fradragføre.

b. Søknadsbehandlingsrutiner

Landbruksdirektoratet ønsker en mer risikobasert tilnærming til etterprøving av søknadsopplysningene enn hva vi tidligere har gitt føringer for i forbindelse med dette tilskuddet.

Fylkesmannen bør i sin saksbehandling av søknader etterprøve at summene i søknadsskjema felt 18 er korrekt summert for hver søknad ved hver søknadsomgang. Også at det er brukt riktige satser og gjort fradrag for omsøkte besøk bør etterprøves for alle søknader i hver søknadsomgang.

Om lag 5 prosent av søknadene i hver søknadsomgang bør etterprøves grundigere. Utplukket av søknader bør skje på bakgrunn av en risikovurdering. I fylker der det ikke utpeker seg noen særlige risikoobjekter, har Landbruksdirektoratet forståelse for at utplukket bli mer tilfeldig. Det viktigste er da at et antall søknader blir plukket ut og etterprøvd i forkant av vedtaket.

Følgende momenter kan være aktuelle for å avgjøre hvilke søknader som bør etterprøves grundigere (listen er ikke uttømmende):

- Store søknadsbeløp
- Store avstander
- Forhistorie med feil i søknadsdata
- Utstrakt bruk av skyssbåt

Hvilke etterprøvingstiltak Fylkesmannen velger å benytte seg av, bør også gjøres på bakgrunn av en risikovurdering. Ved en etterprøving av søknadsopplysninger kan følgende etterprøvingstiltak være aktuelle.

- Etterprøving av at reisen faktisk er gjennomført. Et typisk etterprøvingstiltak vil kunne være å kontakte rekvirent for å etterprøve om vedkommende veterinær var på syke- og/eller inseminasjonsbesøk på det tidspunktet veterinæren har søkt om tilskudd for.
- Etterprøving av hvorvidt den omsøkte reisen var i forbindelse med kunstig inseminasjon og/eller sykdom på husdyr. Husdyr er i denne sammenheng dyr som berettiger foretak avløsertilskudd. Mer informasjon om dette finnes i omtalen av § 3. Typiske etterprøvingstiltak vil kunne være å undersøke om rekvirentens foretak mottar avløsertilskudd, og å kontakte rekvirenten for å etterprøve om det faktisk var et syke- og inseminasjonsbesøk som ble gjennomført.
- Etterprøve om reiseavstandene oppført på søknadsskjemaet er korrekte. Dette kan gjøres ved å bruke karttjenester på internett.
- Etterprøve om reisen ble foretatt på den hurtigste og rimeligste måten, så langt det er forenlig med utførelsen av oppdraget. Mer informasjon om hva som menes med dette finnes under omtalen av § 5.
- Etterprøve at reisen er beregnet fra nærmeste veterinærforetak. For å kunne foreta en slik kontroll må Fylkesmannen ha oversikt over de ulike produksjonsdyrveterinærenes faste kontorsted. Vi minner om at Fylkesmannen har mulighet til å dispensere fra denne regelen. Se nærmere omtale under omtalen av § 7.
- Kontrollere at tilskuddsbeløp per km ved bruk av leid skyssbåt ikke overstiger taket fastsatt i jordbruksavtalen. Dette taket er per nå 100 kroner per km ved bruk av leid skyssbåt.

c. Vedtaksbrev

Fylkesmannen må påse at det blir sendt ut et vedtaksbrev til samtlige veterinærforetak som søker om tilskudd.

Med hilsen
for Landbruksdirektoratet

Hilde Haug Simonhjell
seksjonssjef

Mats Petter Sydengen
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ingen signatur.

Kopi til:

Landbruks- og matdepartementet Postboks 8007 Dep

0030 OSLO